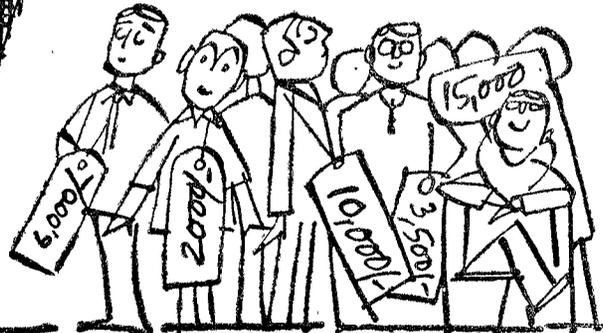

కట్నం కార్యకర్తల కార్యక్రమం

సుజాతకు చిత్రేత్తు కొచ్చింది.
అమ్మకు, బామ్మకు బుద్ధి లేకపోతే
నాన్న గారికికూడా మతి పోయిందా
'ఏమిటి!

ఇదే సై నలియర్ అనుకున్నారో మరేమను
కున్నారో? మొన్నమధ్య వెళ్ళినప్పుడు ఆమాటే
అంటే, వాళ్ళకూ అదే బాధలు! చదువు పూర్తయి
పోతోంది కనుక వేసంగి సెలవల్లో వివాహంచేసి
తీరాలట! ఈమధ్య వదిన కూడా విచిత్రంగా
మారిపోయింది. తనకు పట్టుమని పందొమ్మిది
ఇంకా నిండలేదు. ఏళ్ళ పాదాపుడిచూస్తే సుక్కన
నవ్వు వస్తోంది. నరసపిడివే కల్యాణంవల్ల చదువు
తొందరగా వస్తున్నది కాబట్టి, ఏదో పట్టా పుచ్చు
కోగలుగుతోందికాని, లేకపోతే ఏళ్ళు చదివిస్తారా?
ఈ పెళ్ళిచూపుకోసరం తమ ఇంపుమించు వది
సార్లయినా పూరికీ వెళ్ళింది. ఈ విషయం వదిన
దగ్గర వెళ్ళిగ్రక్కితే, 'తప్పంతా నీదే' అంటుంది.
"కట్టం పుచ్చుకునే వ్యక్తిని చేసుకోవని, నీ కంట
పట్టుదల ఎందుకా? అన్నీ నచ్చినప్పుడు కట్టం
సంగతి పెద్దవాళ్ళకు వదిలేస్తే, నీ కీ తిరగడం
బాధ ఏనాడో తప్పను" అని సపష్టంగా చీవాట్లు
పెడుతూంది. తననెమో అత్యుపచయ చేసుకోవడం
చేతకావడంలేదు. ఆలోచనలోనే బుడి ఎక్కింది
సుజాత.

మంగళగిరిలో మాధవయ్యగారు పేరుమోసిన
డాక్టరు. ప్రాక్టీసు ప్రారంభించేనాటికి, ఆయన
చెప్పుకోదగిన స్థితిమంతుడుకాడు. సామాన్య సంసారి
ఆయన ప్రతిభా విశేషాలల్ల త్వరలోనే కాలు
నిల్చుకున్నాడని కాస్త స్థితిమంతుడు కాగలిగాడు.
సరిగా ఆ సమయానికే రాధమ్మగారితో వివాహ
మయింది. రాధమ్మ అండ బాగా ఉన్నవాడు.
ఒక్కతే సంతానం. దాంతో మాధవయ్యగారి
ఆర్థికస్థితి మరోమెట్టు పైకి వెళ్ళింది. రాధమ్మ
గారు వచ్చిన వేళా విశేషమో ఏమో ఆయన
ఠొంపాదన వేలకు వేల విపరీతంగా పెరిగి
పోయింది. నీరిసంపదలతోపాటు వారికీ సంతానం
కూడా నమ్మిగిగానే ఉన్నది. ఆవిడకు వరుసగా
అయిదుగురు అబ్బాయిలు పుట్టారు. మొదటి
మూడుసార్లూ బంధువర్గంతోపాటు, ఆవిడ
సంతోషించినా, ఆడపిల్ల లేదనే విచారం ఆవిడకు
ఆంతర్యంలో పట్టుకున్నది. అయిదోసారి అబ్బాయి
పుట్టినప్పుడయితే ఆవిడ 'అవురు'మని ఏడ్చేసింది.
మాధవయ్యగారిని కూడా నట్టింట లక్ష్యదేవిలా
తిరిగే ఆడపిల్ల లేని కొరత కనిపించినా, రాధమ్మ
గారిలా జైటుకు లేదీ తేలేలేదు. పెద్ద కోడలినే
అమ్మాయిగా భావించి తృప్తిపడేవారు. అఖరన
భగవంతుడు ఆవిడ మొర ఆలకించాడో ఏమో
అందమైన అమ్మాయి అవతరించింది. ఇంటిల్లి
పాది ఆనందానికి అనభుల్లేవు. పూరంతా విష్ణు
రంగా చెప్పుకునేటట్లు అమ్మాయికి అన్నీ వేడు
కలూ సుసంగా చేశారు. అయిదుగురు అన్నల
గాల చెల్లెలు, తల్లి దండ్రుల ముద్దుకూతురే
వేటి చిందులుత్రొక్కతున్న సుజాత.

మాధవయ్యగారు అట్టే అభ్యుదయ భావాల
కలవాడు కాకపోయినా, అడవాళ్ళు చిన్నతనంలో
లోనే పెండ్లి వెయ్యాలని పట్టుబట్టినా, వాళ్ళ

నూలు సాగియున్నాడు. ఒక్కతే కూతురు
కావడంవల్ల ముద్దు కావచ్చు. ఇంట్లో సంగీతంతో
పాటు, అఖరి అన్నయ్య 'రామం'తో పాటు సుజాత
స్కూలుకి వెళ్తుంటే, ఆయన అడ్డు పెట్టలేదు.
ఆమె అనుకోకుండా పద్నాలుగేళ్ళకే మంచి మార్కు
లతో స్కూలు సై నలు పానవడంతోనే, ఆయ
నకు అమ్మాయిని పెద్ద చదువు చదివిజార్దా
మని బుద్ధిపుట్టింది. ఇంట్లో ఇంక చదువు
మానిపించి పెళ్ళి చెయ్యమని మళ్ళీ ఒక రామ
రావణ యుద్ధం జరిగింది. అయినా ఆయన చలించ
కుండా అమ్మాయిని గుంటూరు ఆడపిల్లల కాలే
జీలో చేర్చారు. గిర్రున మూడేళ్ళు తిరిగేటప్పు
టికి సుజాత డిగ్రీ స్కూలు చిరి ఏటిలో కొచ్చే
సింది. కాలేజీలో కాలపెట్టిన దగ్గరనుండి సుజా
తకు సంబంధాలు వెదకడం ప్రారంభించా రాయన.
అన్ని విధాలా అనుచైన సంబంధం, అప్పటినుండి
వెతికితేకాని, పట్టు పుచ్చుకునేనాటికి కుదరదని
ఆయన విశ్వసనం.

సంబంధాలు మాస్తున్న దగ్గరనుండి ఆయన
కోకొత్త విషయం జైటుపడింది. తన మనసుతో
ఉద్దేశ్యమేకాక, 'రామానికి' వస్తున్న సంబంధా
దల తాలూకు అబ్బాయిలు, ఆయనకు అనుకో
కుండా తలుస్త పడడంతో, పోస్ట్ పుచ్చు పెళ్ళి
కూడా చేసేదామనే ధృడమైన ఆలోచన బలంగా

సుశీల

కలిగింది. సుజాత కట్టం తీసుకోవీ వాడివిత్తు,
పెళ్ళి చేసుకోవటం! ఇది ఆయనకు వాల జటిల
సమస్యంగా కూర్చున్నది. తామూ లేనివాళ్ళ మెలాగూ
కాదు కనక, కట్టంకోసరం మంచి సంబంధాలు
పదులుకోవడం ఆయన కిష్టంలేదు. ఎంతవెప్పినా
సుజాత కావినయం నచ్చడంలేదు. తన ఆదర్శ
లను వదులుకోలే నన్నది. ఆ విషయంలోతప్ప
అమ్మాయి అన్ని విధాలా 'జా' ననవించుకొన్న
పిల్ల. దానికీ పిచ్చి పట్టుదల ఏమిటో ఆయనకు
బోధపడలేదు. దీనికీతోడు, తన తల్లి రాధమ్మ
గారు కూడా "మేం చెప్పినప్పుడు విన్నారా? నెత్తి
కెక్కించుకున్నారు. అనుభవించక తప్పతుందా?
మా మాటలు విన్నారా?" అంటూ సన్నగా సాధింపు
మొదలెట్టేసరికి, ఆయనకు నిజంగా ఏం చెయ్యాలో
పాలుపోలేదు.

కుటుంబ నిర్వహణలో మొదటినుండి తనకు
కుడిబుజంగా ఉంటున్న పెద్ద కోడలు కమలతో
చర్చించసాగారు. కమల కూడా మామగారి ఆందో
ళన గ్రహించుకుంటూనే ఉన్నది. వెమ్మదిగా
సుజాతను ఆరేళ్ళ పిల్లనుండి పెంచిన అభిమా
నంతో "సుజాతా! చిన్న పిల్లలా ఇలా మంకుపట్టు
పట్టడం బాగుండలేదు! నాన్నగారుమాడు నీనుంచి
ఎలా బెంగ పెట్టుకుంటున్నారో! ఏదో చిన్నపిల్లను,
ఏదో నాలుగు వ్యాసాలు ప్రాసినంత మాత్రాన,
అదర్థంఅంటూ పట్టుక్కూర్చోడమేమీ బాగుండ
లేదు. ఈ పెద్ద విషయాలు నీకెందుకు? అన్నీ
మాకు వదిలెయ్య. మిగతా విషయాలలో నీ అభి
ప్రాయం చెప్పు" అని చీవాట్లు పెట్టేది.

సుజాత చిత్రంగాచూసి, "అదేమిటి పడినా!
అంత తేలిగ్గా తీసిపోలేవున్నావ్! నేను మనస్కూ

ర్తిగా నమ్మి వాటిని ఆకరణలో పెట్టాలను
కుంటున్నాను. అయినా మీ అందరికీ నా పెళ్ళి
విషయమై ఇంత తొందర చేసికీ? మీ అందరూ
కట్టాలు తీసుకునే మా ఇంటికి వచ్చారా? మరి
నే నలా చేసుకుంటానంటే మీరెందుకు ఒప్పు
కోరు? కట్టం తీసుకుంటే, కట్టంమీద మోజా
తప్ప, అమ్మాయిమీద అభిమానం ఏం ఉంటుంది?
అయినా వాకేమంత వయస్సు మీరిపోయిందనా!"
అని సుజాత చల్లగా ఎదురు జవాబు చెప్పుతుంది.

కమల కా మాటలతో నోరు మూతపడిపోయింది.
నిజమే మరి! తమ అదృష్టమో, మామగారి మంచి
తనమా తామంతా కట్టాలు లేకుండా వచ్చినవారే.
కాబోయే 'రామం' భార్య కూడా కట్టం లేకుండా
విశ్చయమైన పిల్లే. మరింకేమని సుజాతను తను
సమాధానం నెప్పకలదు? ఆలా అని ఒక్క కట్టం
విషయంతప్ప, మిగతా విషయాన్ని సరిపోయి
వస్తుడు, తమకు ఇచ్చుకోగల స్థాయితుఉండే, కాల
దమ్ముకోవడం చూడలేకుండా ఉన్నది. "ఇదో ఆచార
మై పోయిందేతప్ప, కట్టం పుచ్చుకున్నవాళ్ళు
మాత్రం భార్యను కళ్ళకర్చుకొని చూసుకోర
టమ్మా" అంటే సుజాత వినిపించుకోలేదు.
సుజాత ఇలా 'కట్టం' దగ్గర పేచీ పెట్టడంవల్ల,
చాలా సంబంధాలు తిరిగి వెళ్ళిపోవడంతో 'పిల్ల
పేచీ కోరనీ? పెంకెదనీ' వార్తలు ప్రచారమై
పోయాయి. ఆడపడుచును గురించిన ఈ అస
వాదుకు కమల మనస్సు కలవరమై పోయింది.
పైకక పోయినా పెంచిన ప్రేమ మరి ఎక్కువకదా!
ఆ పిల్లకు ఆ 'ఒక్క' గుణం తప్ప పెంకెకనంగానీ,
గర్వంకానీ ఏదీ లేదు! అనవసరంగా ఆదర్శ
కుంటూ నలుగురి వోళ్ళలోనూ పడిపోయింది.
ఎన్ని లోటుపాటులున్నా, కట్టంతో పచ్చిపుచ్చుకుని
వివాహాలు చేసుకుంటుంటే, లేని లోపాన్ని తేచ్చి
పెట్టుకుంటున్నది, తన ఆడపడుచు. అంద చందాల
లోను, విద్యా వినయాలలోను, అసీపాస్తల విష
యంలోనూ, దేనిలోనూ తీసిపోని తన కూతురికి
వివాహమనేది పెద్ద సమస్యగా భావించలేదు మాధ
వయ్యగారు. ఈ పేచీతో తానుండగా, పెళ్ళికాడే
మోసనే భయం పట్టుకున్న దాయనకు. మామగారి
బెంగతో ఎక్కడ మంచ మెక్కుతారోనని కమల
కనిపించిన దేముళ్ళకల్లా సుజాతను సుముఖురాలిని
వెయ్యవలసిందిగా లోలోన మొక్కుకున్నది.

చిన్న మరిదికీ, సుజాతకు చను వెక్కవ. ఆత
నితోచెప్పి చూసింది. మెల్లిగా మాటలల్లా పోల్కాట
లయ, వాదన రోదన పరిస్థితికి వచ్చింది. తనే
వెళ్ళి సర్దిచెప్పి, ఇద్దరినీ సమాధానవరచవలసి
వచ్చింది. ఇంట్లో ఈ విషయంలో అందర్నీ ఇరు
కున పెట్టేస్తున్నది సుజాత. కమల ఒక్కతే
కూర్చొని దీర్ఘంగా ఆలోచించి, మెల్లిగా మధ్య
పాం మామగారి దగ్గరికి కాఫీ తీసుకుని వెళ్ళింది.
మన శృంగారకోసం ఆయన ఏదో వేదాంత గ్రంథం
సతిస్తున్నారు. కోడలు వచ్చిన చప్పుడుమిని, మెల్లిగా
తల్లి కాఫీ అందుకుని త్రాగేసి, కప్పు బల్లమీద
పెట్టేశారు. కమల వెంటనే వెళ్ళిపోకుండా నిల్చో
వడంచూసి, ఆయన వెంటనే అవిడ ఏదో పనిమీద
వచ్చిందని గ్రహించుకున్నారు. మెల్లిగా పుస్తకం

66వ పేజీ చూడండి

కేశములు నెరియటం మాన్పండి
 హేర్ డైలో కాదు. మా ఆయుర్వేద
 సువాసన హేర్ ఆయిల్ వాడిన చెరిసిన కేశములు
 మరల నిగనిగలాడు నలుపు రంగు తిరుగును.
 మెదడుకు, కండ్లకు లానికే. ఒకసారి ఉపయో
 గించిన తప్పి పొందగలరు ధర రు. 10/-
 ఫూర్తి కోర్సు రు. 25/-
NATH AYURVED BHAVAN (51)
P. O LALBIGHA (GAYA)

**తెల్ల మచ్చలకు
 ఉచిత వైద్యము**
 శక్తివంతమైన మా ఆయుర్వేద ఔషధము
 "స్వీత మోచన్" తెల్ల మచ్చలను కొద్ది
 రోజులలో తొలగించును. సాంఫిక వంతేమం
 కొరకు 1000 గోగులకు ఒక్కొక్క పాకెట్
 ఉచితంగా యివ్వబడును. వెంటనే వ్రాయండి.
BIHAR KUSTA KUTIR,
P. O. LALBIGHA (Gaya)

పాదాలలో ఆనెలు
 పాదాలలో ఆనెలు, కండలు పెరిగి, వేళ్ళ పాతుకుపోయి
 పాదము నేలపై బెట్టలేక రాళ్ళు తగిలిన క్రుత్తివడకు
 వారు పై పూతగా వాడిన వేళ్ళతోవహ మాయంచేయ
 గల సంజీవి. వెల పొమ్మ ఖర్చులతో రు. 4-25 న. పై.
 కొక్కోకము చిత్రనలుములు గలది. రు. 1-50
 దాంపత్య రహస్యములు ... రు. 3-00
 తెలుగు హిందీ స్వయంశిక్ష రు. 4-50
 బొమ్మ ఖర్చులు ప్రత్యేకము.
ప్రభ అండ్ కో
 3, మలయ పెరుమాళ్ వీధి, మద్రాసు-1.

ఒబోటాన్ మకరధ్యుజ
 చేరినది
 నీరసము, బలహీనత, ధాతుషష్టము,
 ముఖ్యాధులచేతను, దీర్ఘవ్యాధులచేతను శరీరము
 క్షయించుట, రక్తహీనత, దడ, పాలుమాతిక, రక్త
 పోటు, మతిస్థిమితము లేకుండుట హరించి బలము,
 రక్తవృద్ధి, ధాతువృద్ధి, జీర్ణశక్తి కలిగించు
 శాస్త్రీయ ఆయుర్వేద రహస్యము
 8 ఔస్కల సీస రు. 6-50 పొమ్మజి రు. 2/-
 చరకాశ్రమం ఫార్మసి (ఫోన్: 4240)
 తాలూకా ఆఫీసు ఎదుట, విజయవాడ-3.

కట్నం కోరని కామేశం
 11వ పేజీ తరువాయి

మూకేసి "ఏమూ! కమలా ఏమిటి విషయం?"
 అని అడిగారు.
 "ఇంట్లో అందరూ నిద్రల బోతున్నారు.
 కాఫీకి టై మయిందని మీకు మాత్రం పెట్టి
 తెచ్చాను. ఇంట్లో మీ అబ్బాయి ఎలాగూ ఉండరు
 కదా! మీతో ఒక సంగతి చెప్పాలనుకుంటున్నాను
 ఆ విషయం ప్రస్తుతం మీకూ నాకూ తప్పించి,
 ఇంట్లో మరెవ్వరికీ తెలియకూడదని నా అభి
 ప్రాయం" అన్నది క్రింద తివాసీమీద కూర్చుంటూ
 మాధవయ్యగారికి రహస్య మేమిటో బోధ
 వడలేదు. ప్రస్తుతం ఇంట్లో ఎవ్వరికీ తెలియ
 కూడదట! మీతో ఆయనకంతా ఆయోమయంగా
 ఉంది. తను కూతురికంటే ఎక్కువగా చూసు
 కుంటున్న కమల కూడా అబరికి, ఏదైనా సమస్య
 లేవదీసిందా? ఆశ్చర్యంగా, అనుమానంగా కమల
 వైపు చూశారాయన
 ఆయన అనుమానం పసికట్టిన కమల సస్సుగా
 నవ్వుతూ "మరేమీ కంగారు పడకండి చూచు
 య్యా! నేనేమీ క్రొత్త చిక్కులు తెచ్చిపెట్ట
 లేదు సుజాత వివాహ విషయంలో మనమోషని
 చేస్తే బాగుంటుందేమోనని తోచింది" అన్నది
 సాధిప్రాయంగా మామగారివైపు చూస్తూ.
 ఆయన తెలిగ్గా నిల్పూర్తి "దానిదేమో మొండి
 పట్టు. మన కా అదృష్టం కలిసిరాక, కట్నంకోరని
 వరు డెవ్వరూ దొరకడంలేదు దానికి మరి ఏళ్ళు
 మించినోకపోయినా, వివాహానికి సరియైన వయస్సే
 నా ఆరోగ్యమా బాగుండడంలేదు. వయస్సా సైన
 పడుతున్నది దీని వివాహం చూసేయోగము నా
 కున్నట్టులేదు అనలు దాని కే గీతఉన్నది లేదో
 ననిపిస్తున్నది" అన్నాడు భారంగా
 "ఇప్పుడా చిక్కు విడిపోయే మార్గం నాకు
 తోచింది మామగారూ! మీకు మా పినతల్లి కొడుకు
 కామేశం తెలుసుకదా! నాడు భిలాయీరో ఇంజ
 నీరుగా ఉంటున్నాడు పిన్నమ్మకు ఇద్దరు కొడు
 కులు, ఒక కూతురు వీడే ఆఖరవాడు. అల్లడూ,
 పెద్ద కొడుకు ఇద్దరూ డాక్టర్లే ఆవిడ పుచ్చు
 కున్నప్పుడు కట్నం ఎక్కువగానే పుచ్చుకున్నది,
 ఇచ్చినప్పుడు అంతకంటే ఎక్కువే ఇచ్చింది. ఆవిడ
 దృష్టిలో కట్నం తీసుకోవడమనేది ఒక లాంచనం
 అది బాగా తీసుకోవోయినా, ఇవ్వకపోయినా 'పెళ్ళి'
 ఘనంగా జరిగినట్టే. పెద్దకొడుకూ, కూతురూ
 చెప్పినట్లు నిన్నూరు కాబట్టి, ఆవిడ ముచ్చట
 బాగానే జరిగింది. కామేశం దగ్గర ఆ ఆటలేమీ
 సాగడంలేదు వీడూ, మన సుజాత రకమే కట్నం
 లేకుండా పెళ్ళి చేసుకోవాలని నియమమట! ఎన్ని
 సంబంధాలు వచ్చినా తల్లికి, కొడుక్కీ తగాదాలా
 తెగక, తిరిగిపోతూవున్నా పైగా చదువుకున్న
 పిల్ల కావాలట! చదువుకొని, కట్నం తానుకువచ్చే
 అమ్మాయి తటస్థపడ్డా వీడు వస్తుకోవడంలేదు.
 అడిగాక, పిన్నమ్మకు చదువుకున్న అమ్మాయిలంటే
 అంత సదభిప్రాయంలేదు ఇప్పటికీ చూసిన చదువు
 కున్న అమ్మాయిలలో ఏ ఒక్కరూ ఆవిడకు వచ్చ
 లేదు. మన సుజాత అంత చక్కటివాళ్ళు

ఉండటం అరుదు. సుజాతను నాలుగైదేళ్ళ క్రిందట
 మన ఇంట్లో చూసింది. చదువుకున్న పిల్లయినా
 చాలా వినయంగా ఉందనీ, అందంగా ఉందనీ మెచ్చు
 కున్నది పిన్నమ్మ కూడా మునీతనం వచ్చింది.
 మీలాగే చిన్న కొడుకు పెళ్ళి చూడనేమోనని బెంగ
 పట్టుకున్నది. ఈ బెంగతో కట్నం పుచ్చుకోవడం
 పరతు కొద్దిగా సడలింది బొత్తిగా పుచ్చుకోక
 పోవడం, ఆవిడ కేదో వరువు తక్కువగా ఉంది.
 అందుకని నామక ఏ రెండు వేలో తీసుకోవాలను
 కుంటున్నది కామేశం కూడా తల్లికోసరం తన
 పట్టు కాస్త వదిలిపెట్టాడు ఎటొప్పీ వాడికి,
 ఆవిడకి నన్నే పిల్ల కోసరం చూస్తున్నారూ! నామం
 చదువుతున్న కాల్చీలోనే అతడూ చదివాడు రెండేళ్ళు
 సీనియరనుకుంటాను. వాళ్ళిద్దరకూ స్నేహమే
 ఒకటి రెండుసార్లు పిన్నమ్మతో మన ఇంటికి
 వచ్చాడు. మీకు జ్ఞాపకమంటే ఉండవచ్చు" అన్నది
 గ్రుక్క తిప్పుకోకుండా.
 "ఆ! ఏదో కొద్దిగా జ్ఞాపకం ఉన్నట్టే ఉంది.
 ఎర్రగా, పన్నగా ఉంటాడా?"
 "ఐను! అతనే!"
 "అయితేమాత్రం మన కేమీలాభమమ్మా! మన
 మొండి ఘటం బొత్తిగా 'కట్న'మనే మాట
 పనికి రాదంటుందిగా! దీనికంటే ఆ అబ్బాయీర
 మెరుగు! సంబంధానికేం బాగానే ఉంది" అన్నాడు
 ఆయన నిస్పృహతో.
 "అక్కడే మామయ్యా! సునిద్రం కాస్త
 ధర్మరాజు యుద్ధంలో అబద్ధం ఆడినట్లు కాస్త
 అబద్ధం ఆడాలో. పిన్నమ్మకేమో మనం ముందు
 కానే కట్నం ఇచ్చేదాం. ఎలాగూ నలుగురిలో చది
 వించడానికి విలులేదుకదా! కామేశంతో ఈ సంగతి
 సుజాతతో చెప్పవద్దని చెప్పదాం. వాడికి ఆదర్శం
 వచ్చిందే కాబట్టి, సరదా పడతాడేకాని ఏమీ అను
 కోడు చేనేమో సుజాతతో, పిన్నమ్మ చాదస్తూ
 రాల కట్నం తీసుకోకపోవడమో నామో అను
 కుని మనిషి అందుకని కొడుకు పుచ్చుకోకపోయినా
 పుచ్చుకున్నామని అబద్ధం ఆడుతుందని చెబుతాను.
 సుజాత తప్పుకుండా నమ్ముతుందనే ధైర్యం నా
 కున్నది. అత్తగారితో కూడా అలానే ఆసలు విష
 యం చెప్పి, ఎనరేనా ఆ ప్రకృతి తెచ్చినప్పుడు
 "ఆ! ఏమీ కట్నం లేమ్మా! ఈ కాలపు పిల్లల
 మన ముచ్చట్లు, అచ్చట్లు తీరనిసార్లా వాళ్ళు
 అభిప్రాయాలూ, మన అభిప్రాయాలనేరు.
 ఏదో ఇచ్చామంటే ఇచ్చాం" అని ఆనమని చెబుదాం
 పిన్నమ్మవిన్నా, కామేశం కట్నం ఇస్తానంటే పుచ్చు
 కోడు కనక, తన కొడుకునే అన్నారనుకుంటుంది.
 పిన్నమ్మ ఆసలు ఇటువేళు కావడంలేదు పెద్ద
 కొడుకేమో ఢిల్లీలో ఉంటున్నాడు కూతురేమో
 నాగపూర్లో ఉంటున్నది. అందుచేత సుజాత
 "పేసీ" సంగతి వాళ్ళెవ్వరకూ తెలియదు. ఈ
 నెలలో సెలవుపెట్టి, మళ్ళీ పిల్లను వెదుక్కోవ
 దానికి ఇటువేళు అను తల్లి కొడుకు లిద్దరూ నస్తా
 రట నేను సుజాత సంగతి వాళ్ళకూ ఉత్తరం
 వ్రాస్తాను వాళ్ళకు మన సంబంధమే తప్పక నచ్చు
 తుంది. "వారిజాకులందు, వైవాహికంబులందు"
 అని మన పెద్దవాళ్ళు అననే అన్నారు. ఎవ్వరికీ
 హాని చెయ్యని అబద్ధం ఆడటం తప్పంటాడా?"
 సందేహంగా అడిగింది కమల.

“తప్పలేదు కానీ తల్లీ! మనం అనుకున్న స్థితి, అడ్డంకి లేకుండా అభివరకూ జరిగిపోవద్దా! మధ్యలో ఏ అడ్డంకులు పస్తాయో? అబద్ధాలు అడేవాళ్ళకుకాని, తప్పకోవడం కష్టం. అంత చాక చక్కంగా, అబద్ధాలు ఆడే తెలివి తేటలు ఉండొద్దా” అన్నారు.

“ఆ విషయాల్ని నాకు వదిలి పెట్టండి. ఊగో పర్దుకోస్తాను” అన్నది కమల ధీమాగా.

మాధవయ్యగారు “అలాగే వ్రాయుమూ! వ్రాయుతుంది చూద్దాం!” అన్నారు.

కమల కొండ ఎక్కినంత సంతోషంతో ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది. కామేశానికీ, అతని తల్లి లక్ష్మణారికీ ఉత్తరాల వ్రాసింది పిన్నమ్మకు “మా ఆడబిడ్డ అంద చందాలు నీళ్ళ తెలియనివి కావు. కామేశానికీ పెళ్ళిచేసే వ్రాయుతుంటే ఉన్నానని తెలిసింది. తప్పకుండా మంచి రోజు చూసుకొని లాంచనంగా చూడటానికి, నువ్వు తమ్ముడూ రావలసింది. వాళ్ళిద్దరికీవచ్చి పిల్ల నీకు నచ్చితే, నువ్వు నేను మామగారు మిగతా విషయాలు మాట్లాడుకుందాం. కట్టుం విషయం చట్టరీత్యా నేరం కాబట్టి నలుగురిలో మాట్లాడటానికి మామగారికి ఇష్టం లేదు. కామేశానికీ కూడా ఈ విషయం కిట్టడని నిన్నాను. అందుచేత మనం ముగ్గురమే ఉన్నప్పుడు ఆ విషయం మాట్లాడుకుందాం నీ క్యావలసినంత కట్టుం మామగారు నా ఎదుట నీకు ఇస్తాను. ఆయన నా మాట కాదనరు నేను నీకేమీ లోటు రానియ్యను. తప్పక త్వరగా రావలసింది” అని వ్రాసింది.

అమ్మాయి ఉత్తరం చూసుకొని లక్ష్మణమ్మగారు, అఘోష మేఘాలమీద తండ్రి ఉత్తరంలో చిందులు త్రొక్కి సుజాత వచ్చి వ్రాలారు సుజాత ఎన్నూనే “నిమిటి వదినా! పరిక్షలు దగ్గర వడతుంటే! నువ్వయినా నాన్నగారికి చెప్పకపోయావా?”

అని విన్నవించింది.

కమల సుజాత నోరు మూస్తూ, “పూరుకో తెలివి తక్కువపెళ్లా! ఈ ఒక్కరోజు చదవక పోయినా పాపపుతావు. తెగ చదివేకంటే, కాస్త ‘రెస్టు’ అవసరం. అయినా నీకు నచ్చే పెళ్ళికోడుకు వచ్చాడు. కామేశం కానీ కట్టుం తీసుకోడు” అని చెనిలో చెప్పింది సుజాత మొహం సంతోషంతో వెలిగిపోయింది మధ్యపూం మంచి ముహూర్తాన పెళ్ళి చూపులు ఏర్పాటు చేశారు. “అతికితే కతక దనే” సామెత ప్రకారం లక్ష్మణమ్మగారు దగ్గర్లో రోగ్లనేవున్న వారి సొంత వూరిలో పాలం వనేదో చూచుకొని సరిగా సమయానికి వచ్చింది. మళ్ళా సాయంత్రమే ప్రయాణం పెట్టుకొంది.

అందరూ తెలిసినవారే. ఉద్యోగరీత్యా కామేశం వాళ్ళు దూర ప్రదేశాలకు వెళ్ళడంవల్ల, ఈమధ్య రాక పోకలు ఎక్కువయి వరాయి వాళ్ళలా మారి పోయారు! సుజాతను చూడగానే కామేశం కళ్ళు చెదిరిపోయాయి. సన్నగా, నాజుగ్గా బంగారు తీగలా ఉంది. సుజాత మెల్లిగా వీణవీధ “గిరిరాజ సుత తనయా” అని విప్పిళ్ళుర స్తుతిలో ప్రారంభించి, మరి రెండు చక్కటి కీర్తనలు వాయిచి ముగించింది. మనోహర వీణానాదంతో కూడి సుమధర గాత్రం వింటూ శ్రోతలందరూ తన్నయిలుం పోయారు. లక్ష్మణమ్మగారికి సుజాత అన్ని విషయాలలోనూ, ఎంతో చక్కగా వచ్చింది. కామేశం కళ్ళలోనే తన అంగీకారాన్ని తెలియజేశారు కానీ, ఫలహారాలు పూర్తయిన వదిలగారి అజ్ఞననుసరించి, రామం, కామేశాన్ని అలా బైటుకు తీసుకుపోయాడు కామేశానికీ చెప్పవలసిన సంగతుల్ని ఎలా చెప్పాలో రామానికీ బోధ పరచి ఉంచింది కమల. సుజాత ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది. చాలో మాధవయ్యగారు, రాధమ్మగారు, లక్ష్మణమ్మగారు, కమలా మిగిలారు మాధవయ్య

గారు మెల్లిగా “అమ్మూ మీకూ మాకూ నచ్చింది. ఇంక నా శక్తిని మించకుండా కానుకల సంగతి చెబితే బాగుంటుంది” అన్నారు. లక్ష్మణమ్మగారు కమలనైపు మానీ చిన్నగా నవ్వుతూ “మరియూడ మాకు తెలియనిదా? అయితే మా కుర్రనాగమ్మ కట్టుం లేకుండా కానీ పెళ్ళి చేసుకోసని కూర్చున్నాడు. వాడి మనస్సు కష్టపెట్టడం నాకు ఇష్టం లేదు. ఏదో లాంచనంగానైనా కట్టుం తీసుకో సోతే నాకేదో పరువు తక్కువగా తోస్తుంది. లాంచనాల విషయమయినా, మరి మితిమీరి వ్రవర్తిస్తే వాడు అంగీకరించడు. కట్టుం ఏదో వో రెండు వేలు, మిగతా లాంఛనాలుగా సామాన్యంగా జరిపిస్తే చాలు. ఇంతకీ చదువున్న అమ్మాయి అయినా మీ పిల్ల వాడికీ, నాకూ నచ్చింది. త్వరలోనే ముహూర్తం పెట్టించండి అన్నాడు” అన్నది అవిడ అప్పుడే పరుస కలుపుతూ.

మాధవయ్యగారు, రాధమ్మగారు, కమల అవిడ మాటలకు మహాదానంద వడిపోయారు. కమల ఉత్తరం వ్రాసిన ప్రకారం కట్టుం ముందే లక్ష్మణమ్మ గారి చేతిలో పెట్టి, మరో వారం రోజులకు ప్రధానం చేసుకుని, వెల తిరక్కుండా ముహూర్తం పెట్టుకున్నారు అనుకున్న సుమహూర్తాన సుజాతకు, కామేశానికీ మూడు ముళ్ళూ పడాయి. కమల యుక్తి ఫలితించిందుకు ఇంటిల్లిపాదీ ఎంతో సంతోషించారు.

సుజాత అప్పుడప్పుడూ కామేశాన్ని “మరెంత మంచి వారంబీ! కట్టుం లేకుండా చేసుకుని, నా ఆదర్శం సఫలం చేశారు” అంటుంది నవ్వుతూ. కామేశం పర్యం తెలిసిన దేవునిలా అమాయికంగా వున్న ఆ కాయక కళ్ళని చూస్తూ భావయుక్తంగా నవ్వుతాడు. పుట్టిన పాపకు, కమల అని కామేశం ఎందుకు పేరు పెట్టాడో సుజాత కీ నాటికీ తెలియదు.

జావ్యంవలన ఎన్నెన్ని అనర్థాలు కలిగాయో, కిలు గు తున్నయో ఆయన ఇవ్వటికీ గ్రహించకపోవటం శోచనీయం. ప్రభుత్వంయొక్క యీ విధానంవల్ల ఏదో రూపంలో కొంత సస్టం కలుగుతున్నమాట మాత్రం వాస్తవం.

ప్రభుత్వం కంపెనీల విధానాలపై అంచనాల సంఘంయొక్క 52 వ నివేదిక వెలువడింది అందులో ఉద్యోగాల, ఉద్యోగస్తులకు సంబంధించిన వివిధ వ్యవహారాలను ప్రస్తావించటం జరిగింది ఈ కంపెనీలు ‘రిక్రూట్’ చేసికొంటున్న ఉద్యోగుల సంఖ్య అవసరమయిన దానికంటే ఎక్కువగా ఉన్నదని ప్రారంభంమంచే అధిక సంఖ్యలో ఉద్యోగులను తీసికోవటం జరుగుతున్నదని ఈ అంచనాల సంఘం ప్రస్తావించింది. అందువల్ల తక్కువ పరకులను ఉత్పత్తి చేయటం జరుగుతున్నదని, ఫలితంగా ఉత్పత్తయిన సరకు ధరలు ఎక్కువగా ఉంటున్నాయని అంచనాల సంఘం పేర్కొన్నది. ఏరందరికీ వివాస సౌకర్యాల కలుగచేయటం, దానికి లోడు కార్మిక సమస్యలు అన్ని కలిసి బాధ్యతలను ఎక్కువ చేస్తున్నాయని ఆ కమిటీ పేర్కొన్నది.

న్యూ ఢిల్లీ లేఖ

8వ పేజీ తరువాయి
అగచానాల సంఘం నివేదిక హిందూస్థాన్ ఉక్కు కర్మాగారం విషయం ప్రస్తావించింది; అక్కడ 22 వేల మందికి వైగా పనిచేస్తున్నారు. ఈ కర్మాగారం లక్ష్యాలను అందుకొన్నాడు ఎంత సిబ్బంది అవసరమో, అంతే సిబ్బంది ఇప్పుడే వున్నది. కాని యింకా లక్ష్యాలను అందుకోలేదు. అమెరికా లాంటి దేశం ఆరువేలమంది మాత్రమే నియమిస్తుందట కాని అలాంటిదే ఆయన రూరేలా కర్మాగారంలో ఈనాడు 19 వేలమంది వున్నారు.

సహజంగా ఏదైనా “ఆటోమేటిక్” ఎరువుల కర్మాగారానికి 900 మంది లేక వెయ్యిమంది కావాలి. కాని సింథ్రో తొమ్మిదివేలమంది పని చేస్తున్నారు.

ప్రభుత్వ సంస్థలో సర్కారంతమైన పని, సాధువు అమలు జరగాలంటే అవసరమయిన ఉద్యోగుల వివరాల ముందుగానే ఆంచనాలచేసికొనాలని అప్పుడే వారికై వెచ్చించే మూల ధనం సద్వినియోగం కాగలదని అంచనాల సంఘం పేర్కొన్నది. అందువల్ల ఉత్పత్తి వ్యయం కూడా తగ్గుతుంది. ఈ అంచనాల సంఘం ఈ క్రింది సలహాలను కూడా ఇచ్చింది

- (1) సలహార్లు సూచించిన సంఖ్యకంటే ఉద్యోగుల సంఖ్య ఎప్పుడూ కొంచెం తక్కువలో ఉంచటం మంచిది.
- (2) సలహార్లు అంచనా వేసిన దానికంటే ఎక్కువమంది ఉద్యోగాలకు ప్రభుత్వ అనుమతి లేకుండా నియమించకూడదు
- (3) వివిధ పరిశ్రమల్లో మొత్తం అవసరమయిన ఉద్యోగుల సంఖ్యముందుగానే రూపొందించుకోవాలి.
- (4) ప్రభుత్వం తరచుగా అనిశ్చిలు జరుపుతూ ఉండాలి ప్రస్తుతం అదనపు సిబ్బందిని వినియోగించుకొన్న సందర్భాల విషయమై పరిస్థితిని క్లుప్తంగా పరిశీలించాలని, వధకాల ఎస్కరణ జరిగేటప్పుడు అదనపు సిబ్బందిని వినియోగించుకోవటానికి ఎలాంటి చర్యలు తీసికొన్నారో పరిశీలించాలని కూడా అంచనాల సంఘం సూచన.

